

REGIOSPORT

► Hazewinkel hielp Ammerstol uit de brand en zit nu in de lappenman

‘Ik laat ze niet in de steek’

Het zit zaterdagvierdeklasser Ammerstol niet mee. Het kost veel moeite om wekelijks een representatief elftal op de been te krijgen. Tot overmaat van ramp scheurde sluitpost Arjan Hazewinkel zijn enkelbanden in.

Wim Kroone

Ammerstol

Hazewinkel was in Driebruggen goed op dreef in de wedstrijd tegen WDS. Hij verrichtte veel reddingen en moest pas vlak voor rust een tegentreffer toestaan. Kort daarna plukte hij een bal, die naast zou gaan, uit de lucht. Bij de landing klapte zijn enkel dubbel en kon de pechvogel niet verder. „Ik kon niet meer staan”, vertelt hij thuis op de bank met een ingezwachtelde enkel. „Ik verliet per brancard het veld. De pijn verdween later en ik dacht dat het wel mee zou vallen. ’s Nachts kwam de pijn echter terug, waarna ik me zondags in het ziekenhuis meldde. De diagnose van de arts luidde: ingescheurde enkelbanden. Dat betekent, dat ik pas na de winterstop inzetbaar ben. Tot die tijd zal er een speler op doel moeten, want we hebben geen tweede elftal en een reservekeeper is er niet.”

Een paar toevalligheden leidden ertoe dat de 28-jarige Arjan Hazewinkel zijn keeperhandschoenen weer aantrok. Tien jaar lang keepste de Ammerstollenaar geen wedstrijden. Als C-junior haakte hij af. De ICT'er van beroep was regelmatig geblesseerd en hield het voor gezien. Hij meldde zich aan bij een sportschool en stortte zich op het fitnessen. „Elftalleider Ben de Lange heeft jarenlang gevraagd of ik weer wilde gaan keepen, maar ik was er op dat moment klaar mee”, vervolgt Hazewinkel. „Na mijn verhuizing naar Lekkerkerk verdween ik uit beeld. Vorig jaar

▲ Doelman Arjan Hazewinkel is voorlopig uit de roulatie bij Ammerstol. FOTO PIMMUL

kochten mijn vrouw en ik een huis in Ammerstol. Ik maakte weleens een wandeling door het dorp om na het klussen een frisse neus te halen. Ik liep in een trainingsbroek op gympen langs het voetbalveld op het moment dat de selectie aan het trainen was. Ben de Lange zag me en daagde me uit om onder de lat plaats te nemen. Ik heb dat gedaan en genoot zo, dat ik mee ben

Ik hoorde van het spelerstekort en besloot aan te sluiten bij de selectie

– Arjan Hazewinkel

gaan trainen. Ik hoorde van het spelerstekort en besloot aan te sluiten bij de smalle selectie. In de bekerwedstrijden kon ik ritme opdoen. De eerste competitiewedstrijd was uit tegen Haastrecht en die verliep rampzalig. We verloren met 9-0 en ik moest na een trap in mijn gezicht duizelig afhaken. De wedstrijden daarna gingen beter. We verloren weliswaar met 4-3 van Gouderak en met 2-1 van GSV, maar er had meer ingezet. De verzorger van WDS, die me na mijn blessure bijstond, gaf me een compliment voor mijn spel. Dat was ondanks dat ik in de kreukels lag, leuk om te horen. Ik kan de stijgende lijn helaas nu niet doorzetten.”

Ammerstol is nog puntloos en

lijkt een van de vier ploegen, die aan het einde van het seizoen zal moeten afdalen naar de nieuw te vormen vijfde klasse. Vijf voetbalvaders doen er echter alles aan om het vierdeklasserschap te behouden. Rieny Looren de Jong heeft de benodigde diploma's en traint de selectie een keer per week. Ben de Lange neemt de andere training voor zijn rekening. Op zaterdag zitten beiden op de bank. Tjerk Voorwinden is Arjans keeperstrainer. De andere twee vaders bemoeien zich met het randgebeuren. „Ik zal de ploeg niet in de steek laten”, merkt Hazewinkel nog op. „De toekomst van Ammerstol is het belangrijkste. Deze gezellige dorpsclub mag nooit verloren gaan.”